

Macharat Hashabbat: Holiness and Time in Sefer Vayikra

1- רשיי ויקרא פרק ג פסוק יא
ממחרת השבת - מחרת יום טוב הראשון של פסח, שם אתה אומר שבת בראשית, אי אתה יודע איזהו:

2- תלמוד בבלי מסכת מנחות דף טה. ס"ו:
איתותב חגא דשבועה דלא למספָד, שהו ביגטוסין אומרים: עוצרת אחר השבת, ניטפל להם רבנן בז' זכאי ואמר להם: שוטים, מנין לכם? ולא היה אחד היה מшибו, חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואמר: משה רבינו אהוב ישראל היה, וידעו שעצרת יום אחד הוא, עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהו ישראל מתענגין שני ימים; קרא עליו מקרה זה: (דברים יא) אחד עשר יום מחורב דרך הר שער, ואם משה רבינו אהוב ישראל היה, למה איךין בדבר ארבעים שנה? אמר לו: רבבי, בכך אתה פוטרני! אמר לו: שיטה, ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטילה שלכם!...רבבי ישמעאל אומר, אמרה תורה: הבא עומר בפסח ושתי הלחים בעצרת, מה להלן רgel ותחילת גול, אף כאן רgel ותחילת גול. רבבי יהודה בן בתיה אומר: נאמר שבת מעלה ונאמר שבת למטה, מה להלן רgel ותחילת רgel סמוך לה, אף כאן רgel ותחילת רgel סמוך לה...רבוי יוסי אמר: מחרת השבת - מחרת יום טוב; אתה אומר: מחרת יו"ט, או אין אלא מחרת שבת בראשית? אמרת? וכי נאמר מחרת השבת שבתות הפסח? והלא לא נאמר אלא מחרת השבת, דכל השנה יכולה מלאה שבתוות, צא ובדק איזו שבת? ועוד, נאמרה שבת למטה ונאמרה שבת מעלה, מה להלן רgel ותחילת רgel, אף כאן רgel ותחילת רgel.

3- רמב"ן ויקרא פרק ג פסוק יא
ממחרת השבת ינפנו הכהן - מחרת יום טוב הראשון של פסח, שם אתה אומר שבת בראשית אי אתה יודע איזהו, לשון רשיי. ובאמת שזו גודלה שבראיות בגמרה, כי מה טעם שיאמר הכתוב כי תבואו אל הארץ וקצתתם את קצירה תבאו העומר מחרת שבת בראשית, כי יש ממשמע שבזאת זמן השנה שנבוא לארץ ונקוצר קצירה יניף הכהן העומר מחרת השבת הראשונה שתהיה אחריו ביאתנו לארץ, והנה אין לג השבעות זמן שימינה ממנו. ועוד על דרך הזה לא נדע בשנים הבאות אחריו כן מתי נחל לספור, רק מיום החל חרש בקמה כפי רצוננו, ואלה דברי תומו. אבל אם יהיה "מחרת השבת" يوم טוב כפי קבלת רשותינו, יבוא העניין כהוגן, כי צוה הכתוב תחילת שנעשה בחודש הראשון חג המצות שבת ימים, וביום הראשון שבתוון וביום השביעי שבתוון וכל מלאת עבודה לא נעשה, ואחר כן אמר כי כאשר נבא אל הארץ נביא מחרת השבת הזאת הנזכרת עומר התונפה והוא השבת הראשונה הנזכרת כאן, ולימד שלא ינаг העומר במדבר ובחוות הארץ.
אבל "מחרת השבת השביעית" (פסוק טז) "ושבע שבתוות" (פסוק טו) לא יתכן לפירושם יום טוב, אבל תרגם בו אונקלוס לשון שבבו. וא"כ יהיה שתי לשונות בפסוק אחד, והפרשנים אמרו כי הוא דרך צחות, כמו רוכבים על שלשים ערים ושלשים עיריהם להם (שופטים י.ד).

4-aben urei ויקרא פרק ג פסוק יא
ממחרת השבת. אמרו חז"ל מחרת יו"ט. והמקחישים אמרו, שהוא ממשמעו. והאמינים הביאו ראיות משנת השמיטה והיובל והזמנים הגדולים ויום תרועה שכתווב בו שבתוון (כד). וכן שבתוון נאמר בא' של סוכות ובשmini (לט).

5- רשיי ויקרא פרק ג פסוק ג
שתי ימים - מה עני שבת אצל מועדות, למזרך שכל המחלל את המועדות מעליין עליו כאלו חל לשבתות. וכל המקימים את המועדות, מעליין עליו כאלו קיים את השבות:

6- רמב"ן ויקרא פרק ג פסוק ב
והזכיר השבת במועדיה אשר תקרוו אותן מקראי קדש, שגם הוא יום מועד נקרא אותו מקרה קדש. ואחר כן הבדיל שאר המועדות ממנו, ואמר אשר תקרוו אותן במועדם, כלומר בא' זה יום המשבוע שיגיעו בו, כי השבת קבוע הווא, ביום יבא לא נctrיך לקרוא אותו במועדו...